

De vooruitgang

Ik reisde per trein naar Birmingham toen iemand tegenover mij met blijkbaar voldoende voldoening sprak over de enorme vooruitgang en de snelle ontwikkeling van de maatschappij. Ik luisterde rustig, terwijl hij met trots over de prestaties van de mens sprak. Ten slotte zei ik: 'Maar u schijnt één ding over het hoofd te hebben gezien'. 'En dat is?' Ik antwoordde: 'Kijk, u vergeet dat deze wereld zich nog moet verantwoorden voor de moord en de verwerping van de Zoon van God. Dat betekent het eind van de vooruitgang van deze wereld'. De man was één en al verbazing. Ik probeerde het hem duidelijk te maken. Ik toonde hem dat, hoe de mens ook mag dromen van de geleidelijke verbetering van deze wereld, het Woord van God duidelijke taal spreekt. Christus voorspelde duidelijk dat Hij verworpen zou worden (Luk. 17:25-30). Al honderden jaren lang heeft de wereld de genade van God in het geven van Christus met minachting behandeld. Ik vroeg hem of hij dacht dat God dit eeuwig zou verdragen. Maar mijn vraag stond tot nu toe buiten zijn denkwijze; het beperkte mensenverstand kent niets van de oneindige God dan wat Hij Zelf openbaart. Wat een totale verandering vond er in één ogenblik plaats in de denkbeelden van die man! Hij zei: 'Ik heb nog nooit op die manier over de dood van Christus nagedacht'.

Dit doet me denken aan een vraag die een jongeman me eens stelde, namelijk: 'Als God zeker wist dat de mensen de Heer Jezus Christus verwerpen zouden, wat voor zin had het dan om hun het evangelie te geven?'

'Laat ik een voorbeeld geven', zei ik. 'Stel dat een bepaald volk de Britse ambassadeur zou vermoorden. Dat zou natuurlijk onmiddellijk alle betrekkingen met Engeland verbreken. Nu, er konden dan twee dingen gedaan worden: onmiddellijk oordelen, of door genade verdraagzaam zijn. Het zou juist zijn als Engeland onmiddellijke voldoening eiste. Maar hoewel Engeland heel goed weet dat de haat van dat volk dat moedwillig haar ambassadeur vermoord heeft, zó diep geworteld is dat het aanbod van vergeving met trots zal worden afgewezen, stuurt ze in plaats van een eis tot vergelding toch een boodschap van verzoening. Zou dat geen betekenis of geen zin hebben? Zeker wel, want daardoor zou het karakter van Engeland aan de hele wereld geopenbaard worden en haar barmhartigheid zou door iedereen erkend worden'.

'Ik zie wat u bedoelt', zei de jongeman, 'het karakter van God is geopenbaard'. 'Precies! Zo is het', antwoordde ik. 'En hoe verschrikkelijk is het als we denken aan de Persoon van Christus, de Zoon van God, de Ambassadeur van de hemel! De mensen hebben Hem in hun boosheid vermoord. En God wist van tevoren dat de haat van de mens zo was dat hij Christus zou verwerpen. En diezelfde mens die Christus verworpen en vermoord heeft, spreekt van vooruitgang. God wist alles en het staat buiten alle twijfel dat door die moord op de Heer Jezus Christus alle betrekkingen met God nu afgebroken zijn. Het is onmogelijk voor God om tot de mensen die moordenaars van Zijn Zoon zijn, te spreken over het houden van Zijn wet. Nee, de wereld staat schuldig voor God. De mens kan ongetwijfeld niet nóg schuldiger worden dan dat hij nu bewezen heeft te zijn door de moord en de verwerping van Christus. Maar het oneindig grote wonder is, dat God niet onmiddellijk tot het rechtvaardige oordeel overging, maar dat oneindige liefde en genade ons toestromen door diezelfde wonden van Christus, en dat God vrede en vergeving verkondigt aan de zondige, afschuwelijke mens door datzelfde bloed van Zijn vermoorde Zoon!

Ja, Hij weet dat de mens zelfs deze genade verwerpt, ja dat alle mensen dit doen. Maar uit diezelfde mensen die Zijn genade verwerpen, brengt God door het werk van de Heilige Geest

door middel van het evangelie Zijn Gemeente bijeen. En wordt Hij zo niet verheerlijkt in diezelfde wereld die Hem nog steeds verwerpt? Ja, inderdaad. Wat is die verdraagzame genade toch groot. Nog steeds smeekt die genade de mensen zich toch met God te laten verzoenen!’

‘O’, zei de jongeman, ‘ik heb nooit gezien hoe God op die manier in al Zijn wegen verheerlijkt zou worden!’

Nu, lezer, wat denkt u? Bekijk eens een ogenblik de wereld, vervuld met boosheid en geweld. Wat een ellendig toneel! En als u kijkt naar wat de naam heeft Christelijk te zijn (u zult zien dat het helemaal niet Christelijk is), denkt u dan dat God dit eeuwig verdragen zal? Zijn verdraagzaamheid in de dagen van Noach duurde lang (120 jaar), maar kwam het oordeel ten slotte toch niet? Hij verdroeg Sodom en Gomorra heel lang en de menselijke vooruitgang duurde voort, maar ten slotte liet God vuur en zwavel over die steden regenen. En heeft de Heer Jezus niet gezegd: ‘En zoals de dagen van Noach, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn’ (Matth. 24:37)? Waarom zei Hij dat die dag zou komen als een dief in de nacht? Waarom zegt de Schrift dat die plechtige gebeurtenis plaats zal vinden op een tijdstip waarop de mensen zeggen: ‘Vrede en veiligheid’ (1 Thess. 5:3)? Ja, Hij wist heel goed dat de mensen een leugen – satans leugen – zouden geloven, want de duivel probeert de mensen over te halen om te zeggen: ‘Mijn Heer wacht met te komen’ (Matth. 24:48). En daarom is het Woord van God vol waarschuwingen, opdat die dag niet onverwacht over ons zal komen. De enige vooruitgang die de Schrift ons openbaart, is die van de toenemende wetteloosheid (zie 2 Thess. 2:7-8 en 2 Tim. 3).

Maar u zult de vraag stellen of ik dan niet geloof dat de wereld bekeerd zal worden door de prediking van het evangelie? Nee, dat geloof ik inderdaad niet. Ik geloof eenvoudig wat het Woord van God zegt, namelijk dat de wereld zo boos zal worden en de belijdende Kerk zo verdorven, dat Christus terug zal komen om te oordelen. Nadat Hij eerst de Gemeente van God heeft opgenomen van de aarde (Zijn Gemeente, die bestaat uit allen die werkelijk leden van Christus zijn, waar ze ook gevonden worden, of ze levend of ontslapen zijn), zal die grote dag van de toorn en de wraak van God, de Almachtige, komen. Ik geloof ook alles wat de Schrift zegt over de gelukkige toestand op aarde tijdens het duizendjarig rijk, nadat Christus in oordeel gekomen is.

Een predikant die lange tijd de bekering van de wereld door middel van het evangelie verkondigd had, zei later tegen me dat niets hem meer verbaasd had dan dat er in de hele Bijbel geen enkel gedeelte te vinden was dat deze gedachte kon bewijzen.

Maar ik wil nog enkele eenvoudige vragen stellen. Bent u bereid Christus te ontmoeten? Er kan iets zijn waar u erg op gesteld bent. Maar wat zal dat voor waarde blijken te hebben als Christus verschijnt? De Joden gaven de voorkeur aan een rover boven Christus. Is er de één of andere geheime zonde, genoeg, of geld, of de wereld, waaraan u de voorkeur geeft boven Christus? Als dat zo is, dan is de komst van Christus een verschrikkelijke dag voor u. En die dag zal zeker komen.

Laat me u alstublieft duidelijk maken dat, hoe verschrikkelijk zondig de mens ook bleek te zijn door de Heer Jezus te kruisigen, God de wereld toch zo heeft liefgehad dat Hij Zijn Zoon gaf, en dat de Heer Jezus ons zo liefhad dat Hij op die manier voor onze zonden stierf en dat Hij Zichzelf voor ons heeft overgegeven!

‘Gezegende Heer Jezus, hoe heerlijk bent U!’ – kunt u dat al zeggen? Hebt u geproefd hoe heerlijk Gods vergevende liefde is? Of zegt u: Mijn ziel verlangt ernaar die liefde te leren kennen? Als dat zo is, dan heeft God dat verlangen in uw hart gewerkt en de Heer Jezus zegt tegen u: ‘Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen’. Omdat de Heer Jezus gestorven is voor uw zonden, is het voor God alléén maar een vreugde om ze te vergeven omwille van Hem. Toen de Heer Jezus was opgestaan uit de doden en bij Zijn discipelen kwam, was Zijn hart zo vol vreugde dat Zijn eerste woorden waren: ‘Vrede zij u!’

Wat een vreugde is het voor Christus die woorden uit te spreken. Ik hoop dat het ook voor u een vreugde is die woorden van leven te horen: ‘Vrede zij u! En nadat Hij dit gezegd had, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde’ (Joh. 20:20). Dit is voor God voldoende! En meer hebt ook ú niet nodig. ‘Uit genade bent u behouden’!

En beste medegelovige, wat een dag wacht ons! Wat een verandering: met Christus te zijn, Hem te zien zoals Hij is en Hem gelijk te zijn!

‘Amen, kom, Heer Jezus!’

Charles Stanley